

gere i Byerne, som ville føle sig meget forurettede ved de foreslaaede ny Bestemmelser, saa tvivler jeg ingenlunde derpaa. Og naar den ærede Minister føler sig beroliget derved, at nogle i Købstadforhold særlig indviede Mænd i det andet Ting ere gaaede med dertil, saa tillader jeg mig at gøre opmærksom paa, at dette har intet at sige, thi hvorfor ere de gaaede med dertil? Af den simple Grund, at det vare de nødte til. Saaledes som Skattekommissionen havde ordnet Forholdene vilde jo Købstæderne faa et Tilskud til deres Udgifter af $\frac{7}{8}$ af Statens Bygningsafgift i Kommunerne, hvilket jo udgør ikke saa ganske lidt — jeg kan ikke huske hvor meget, det er ogsaa det samme i Øjeblikket. Dette falder jo væk efter Landstingets Forslag. Denne forøgede Indtægt for Byernes Vedkommende vilde for største Delen naturligvis blive brugt til Nedsættelse af de meget store Formue- og Lejlighedsprocenter, som man har i Byerne, og naar altsaa dette Tilskud falder bort, følger det af sig selv, at naar de Herrer ville, ligesom Skattekommissionen, gøre det muligt for Byerne at nedsætte de meget høje Procenter, saa have de kun den ene Vej tilovers at lægge en større Del af Udgifterne over paa Bygningerne. Det er ganske simpelt, klart og ligefrem! Men deraf følger ikke, at den Vej, man her gaar, er bedre end Skattekommissionens. Man opnaar det samme, hvad Formue og Lejlighed angaar, men det gaar mere ud over Ejendomsbesidderne, end saaledes som Skattekommissionen vilde have Sagen ordnet.

Saa komme vi til det store Spørgsmaal, hvor jeg maaske har et andet Syn paa Sagen, end det synes, Flertallet i denne Sal har. Det er nemlig Spørgsmaalet om fuldstændig at forlade Hartkornet som Grundlag for den kommunale Beskatning og gaa over til en Ejendomsskyld. Jeg indrømmer, at jeg er imod det, og det vil koste mig en overordentlig Overvindelse at stemme for en Lov, som bestemmer det. Jeg tror ikke, det er retfærdigt. Jeg tror ikke, det kan endogsaa ligefrem forsvares at gaa til en fuldstændig Ophævelse af den nuværende Hartkornbeskatning, og gaa over til en Ejendomsskyld, det er en for stor Omkalfatring i mange Kommuner af al Ejendoms Værdi, og det er tillige en Ting, som i meget høj Grad vil komme til at hvile haardest paa de smaa Ejendomme. Det vil komme til at hvile ganske overordentlig haardt paa alle de Ejendomme, som ere opstaaede i alt Fald som frugt-

bare Ejendomme i det sidste Halvhundredaar. Man har ikke i nogen Stat i Verden gaaet til noget saadant, som vi nu gøre her; man har i andre Lande gaaet dertil, men med en Overgangsperiode paa en 10 Aar, hvor man lidt efter lidt har afskrevet de gamle Grundskatter og indført noget andet i Stedet. Det har man gjort, og det kan forsvares. Men paa en Gang at gaa til dette er, om jeg maa bruge et vulgært Udtryk: et stift Stykke!

Det ærede Medlem for Kjøbenhavn 6te Valgkreds (Hammerich) omtalte under den foregaaende Sags Behandling, hvor ganske overordentlig slet Aktieselskaber vilde blive stillede efter Skattekommissionens Forslag, at særlig Dampskibsselskaber vilde kunne komme til at svare indtil 14 pCt. i Skat. Jeg tror ganske vist, at det ærede Medlem har en Del Ret paa dette Punkt. Jeg tror, at Kommissionen over for Aktieselskaber, særlig over for Dampskibsselskaber, er gaaet for vidt, men paa den anden Side gaar man paa dette Punkt ved at indføre en Ejendomsskyld endnu langt, langt videre lige over for ikke ganske faa Borgere her i Samfundet, langt, langt videre! Den Ejendomsskyld, der nu skal indføres efter Regeringens eller Landstingets Forslag, kan meget let løbe op til 7 pro mille eller højere. Naar man nu regner, at en Ejendom kan give $3\frac{1}{2}$ pCt. i Udbytte af sin Værdi — det regner Landstingsudvalget, og jeg antager, den omtrentlig kan slaa til — saa vil det altsaa sige 20 pCt. af Udbyttet, 20 pCt.! Det finder jeg i alt Fald — naa, Gud bevares, det kan meget godt betales — men jeg finder dog alligevel, at det er meget strengt lige over for, som sagt, dels nyopdyrkede Ejendomme eller nybyggede Ejendomme eller lige over for en hel Provins som f. Eks. Bornholm, der paa den Maade tages ganske anderledes mød end nu. Hvis det nu var muligt, at en saadan Ejendomsskyld kunde lægges saaledes, at det var Ejerne af Værdierne, der kom til at betale den, skulde jeg saamænd ikke sige det mindste mod de 20 pCt. Men det er det jo ikke. Det er jo ikke muligt at indrette en Ejendomsskyld, saaledes som Regeringen og Landstinget ville have den, paa en saadan Maade, at den kan væltes over paa andre Indtægtsnydere af Ejendommen end Ejeren. Det kan jo slet ikke ske. Man gør et Forsøg i den Retning for en lille Del af den ved sin Ejendomskildebeskatning, men den vil jeg tillade mig fuldstændig at se bort fra; selv om den skulde blive gennemført, kan det maaske